

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. В., 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В. в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АМП

при участието на секретаря НЦК
като разгледа докладваното от АМП Гражданско дело № 20211300100216 по описа за 2021 година

Исковете са с правно основание чл. 226,ал.1 КЗ/отм./, вр. чл. 45 ЗЗД, вр. чл.86 ЗЗД.

Делото е образувано пред СГС по искова молба вх.№260/02.01.2020г. от В. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. ** № 9, чрез Адвокатско дружество "ГП" Булстат ***, представлявано от адвокат С. Е. С.- управител против ЗК „ЛИ“ АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. С., бул.”СШ”, № ***, по предявени иски с правно основание чл. 226,ал.1 КЗ/отм./, вр. чл. 45 ЗЗД, вр. чл.86 ЗЗД за осъждане на ответника да му заплати обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на получени телесни увреждания при ПТП настъпило на 07.01.2015 г., на територията на РГ, на шосе ЛП, в размер на 99 000 лв. (деветдесет и девет хиляди лева), предявен като частичен иск от 200 000 лв. (двеста хиляди лева), ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение считано от датата на ПТП - 07.01.2015 г. до окончателното изплащане на задължението, за което е било образувано гр.д.№40/2020г. по описа на СГС, I ГО, 11 състав.

С влязло в сила определение №950/16.01.2020г., постановено по гр.д.№40/2020г. по описа на СГС, I ГО, 11 състав, производството по образуваното гр.д.№40/2020г. по описа на СГС, I ГО, 11 състав е прекратено и делото е изпратено по компетентност на ОС – В., за което и е образувано настоящото гр.д.№ 216/ 2021г. по описа за ОС-В..

В исковата молба ищецът твърди, че на 07.01.2015 г. около 22:00 ч.в РГ, на шосе ЛП е настъпило ПТП, реализирано между управляваният от него товарен автомобил, с рег. № СА 4011 ХН, собственост на „АТЕ“ ООД и МПС, влекач, с рег. № Е 6422 ВН, с ремарке с рег. № Е 4264 ЕА, собственост на „Б“ ООД, с водач СПГ. Твърди, че вина за настъпване на ПТП е на водача СПГ на МПС влекач, с рег. № Е 6422 ВН, с ремарке с рег. № Е 4264 ЕА, който поради настъпила механична повреда на управляваното от него ППС, около 19:00ч, отбил и спрял в аварийната лента на магистралата, като заел и част от дясната лента за движение без да постави аварийен триъгълник на платното, нито включил аварийните светлини на ППС и не предприел действия по изтегляне на МПС-то от магистралата. С действията си водачът СГ нарушил правилата за движение по пътищата – чл.59,ал.1, чл.97,

ал.3, чл.97, ал.4 от ЗДвП. Ищецът посочва, че около 22:00 ч., в тъмната част на денонощието, управлявайки т.а., с рег. № СА 4011 ХН, не забелязал и не отбягнал спрелия влекач с рег. №Е6422ВН с ремарке с рег. №Е4264 ЕА, при което настъпил удар между двете ППС.

Поддържа, че вследствие на настъпилото ПТП е получил травматични увреждания, изразяващи се в множество разкъсно-контузни рани по главата и лицето, субарахноидален кръвоизлив, закрыта черепно-мозъчна травма, пареза на ляв очен нерв, увреждане на лявото око - ограничена подвижност и двойно виждане, закрыто счупване на шиен прешлен С7, пневмоторакс, нараняване на белите дробове, нараняване на коремната стена, закрыто счупване на дясна бедрена кост, фрактура на десен глезен, фрактура на дясно коляно, закрыто счупване на лявата подбедрица.

Посочва възстановителния процес от получените увреждания, като: След инцидента на 07.01.2015г. бил откаран по спешност в болнично заведение в гр. Серес, впоследствие препратен към гр. С., а когато състоянието му се стабилизирало, бил откаран в РБ. На 23.01.2015 г. постъпил в УМБАЛСМ“Н.И.П.“ в тежко общо състояние с поставени външни фиксатори на дясно бедро и лява подбедрица, като дясната подбедрица била с гипсова имобилизация, поставена била и шанц яка на врата. През периода 26.01.2015 г. до 27.05.2015 г. в това болнично заведение претърпял множество оперативни интервенции: На 26.01.2015 г. е извършено оперативно лечение на бедрената фрактура - поставена е остеосинтеза с пирон, извършено е оперативно лечение на фрактурата на десен латерален малеол - фиксирана е с плака, извършено е оперативно лечение на медиалния малеол - репозиция и фиксация с тубуларна плака. На 06.02.2015 г. била извършена операция на ляв долен крайник - поставяне на интрамедуларен пирон. През болничния престой от 24.03.2015 г. до 27.03.2015 г. и по повод счупване на дясната подбедрица отново му е извършена оперативна интервенция за отстраняване на остеосинтезните материали, била приложена и терапевтична рехабилитация. Лечението продължило и в домашни условия.

Посочва, че с Решение № 146 на ЛКК - „Обща ЛКК“ е изготвена експертиза за временна нетрудоспособност, издаден му е и болничен лист № Е***, за периода от 07.05.2015 г. до 05.06.2015 г.

Твърди, че по повод увреждането на окото на 22.05.2015 г., извършил очен преглед (първичен преглед), за което му е издаден амбулаторен лист № 575/22.05.2015 г. Поставената диагноза е: „парализа на 6 - ти нерв“. За възстановяване на това увреждане - паралетичния страбизъм претърпял две оперативни интервенции на лявото око, съгласно Епикриза ИЗ № ***/27.05.2015 г., издадена от клиника „Собал Vision“ - гр. С. и Епикриза с ИЗ № 46/17.06.2015 г. спазил предписания следоперативен режим. Впоследствие извършил и два контролни прегледа. От амбулаторен лист № 740/15.07.2015 г. След прегледите било установено, че лявата очна ябълка е със запазена подвижност в 8 - те посоки и лека инсуфициенция при абдукция - не преминава повече от 10 градуса навън от срединната линия.

Твърди, че в резултат на преживяното ПТП здравословното му състояние се влошило, което се отразило и на психиката му. Възстановителния период бил съпроводен от силни болки, бил обездвижен и възстановяването било продължително, което наложило да ангажира близките си да се грижат за него. Изпитвал дезориентация във време и място. По време на болничното лечение бил консултиран и от психиатър.

Посочва, че към настоящия момент имал трайни увреждания: накуцваща походка; отслабена мускулатура на десен долен крайник; нестабилност при изправен стоеж - със залитане на дясно; раздвоено виждане с дясно око; невъзможност за гледане на ляво с дясно око, множество белези по главата и тялото.

Твърди, че отговорността на виновния за ПТП водач на МПС, влекач, с рег. № Е 6422 ВН, с ремарке с рег. № Е 4264 ЕА - СПГ, се покривала от застраховката „Гражданска отговорност“, сключена със ответника „Застрахователна компания Лев Ине“ АД - полица №

22114001345687/13.05.2014 г., валидна от 14.05.2014 г. до 13.05.2015 г. и полица № 22114002695865/03.11.2014, валидна от 14.11.2014 г. до 13.11.2015 г.

Излага, че на 18.08.2016 г. с молба с вх. № 7968 е предявил пред ответника претенция за заплащане на застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди, по която същият не се е произнесъл.

Посочва, че пред СРС предявил съдебен иск за сумата от 1000 лв. - частичен иск от 200 000 лв.. Образувано било гр.д. № 85888/2017 г. по описа на СРС, 168 състав, постановеното по делото решение е обжалвано пред СГС за което било образувано в.гр.д. № 3925/2019 г., СГС, 3-в състав, насрочено за 02.04.2020 г. Отправя искане за спиране на производството по настоящото дело, до приключване на спора по първия предявен частичен иск с влязъл в сила съдебен акт.

Иска се от Съда да осъди ответника да му заплати на застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на ПТП, настъпило на 07.01.2015 г., на територията на РГ, на шосе ЛП, в размер на 99 000 лв. (деветдесет и девет хиляди лева), предявен като частичен иск от 200 000 лв. (двеста хиляди лева), ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение считано от датата на ПТП - 07.01.2015 г. до окончателното изплащане на задължението. Посочва банкова сметка за заплащане на претендираните вземания, а именно: IBAN: BG88SOMB91301052228001, открита при „Общинска банка“ АД, собственост на Адвокатско дружество „ГП“. Представя доказателства. Прави доказателствени искания. Претендира присъждането на разноски.

С определение от 26.05.2021г., производството по гр.д.№ 216/ 2021г. на ВОС е спряно до приключване с влязъл в сила акт по в.гр.д.№3925/2019г. на СГС, определението не е обжалвано и е влязло в сила.

С молба от 03.11.2022г. ищецът В. М. И. е поискал от съда възобновяване на производството по настоящото дело, поради приключило производство с влязъл в сила съдебен акт по в.гр.д.№3925/2019г. на СГС, във връзка с което е било спряно производството по делото. Като доказателство представя преписи от съдебните решения – Решение №1736/04.01.2019 г. на СРС, II ГО, 168 състав, по гр. дело №85888/2017г. и Решение от 13.09.2022 г. на СГС, Г.О., III-В състав, по в.гр.д. № 3925/2019 г.

С определение № 429/05.12.2022 г. производството по делото е възобновено.

По делото е постъпил писмен отговор от ЗК „ЛИ“ АД, ЕИК ***, с който е оспорил иска по основание и размер. Прави възражение за изтекла погасителна давност на предявения иск, като се позовава на чл.197 КЗ/отм./, че задълженията по застрахователния договор ГО се погасяват с петгодишна давност, от деня, в който е настъпило застрахователното събитие-07.01.2015г., респективно отговорността му е погасена на 07.01.2020г.

Алтернативно оспорва всички твърдения на ищеца по основанията на исковата претенция. Оспорва: механизма на ПТП и наличието на виновно поведение на застрахования при него водач; настъпването на посочения в ИМ вредоносен резултат; причинно-следствената връзка между описания в исковата молба вредоносен резултат и настъпилото пътнотранспортно произшествие по вина на застрахования в дружество водач; твърдения за търпени от ищеца неимуществени вреди - болки и страдания, както и тяхната продължителност и интензитет.

Твърди, че процесното ПТП е настъпило по вина на ищеца. Счита, че не са налице основание за ангажиране отговорността на ЗК „ЛИ“ АД.

Навежда възражение за съпричиняване от страна на ищеца. Счита, че ПТП е

настъпило поради неправомерното движение на ищец. Посочва, че същият се е движил на забранено за движение място на пътното платно - в аварийна лента, с превишена и несъобразена скорост, без поставен обезопасителен колан. Поведението на ищеца е причина за настъпване на пътния инцидент, алтернативно същият е допринесъл за настъпването му в процент - 90%.

Оспорва претендирания размер, като прекомерен. Счита, че с оглед наличието на съпричиняване, на основание чл. 51 от ЗЗД, обезщетението следва да бъде съразмерно намалено.

Оспорва и акцесорния иск за присъждане на лихва и заявения начален момент, като неоснователна, по аргумент за неоснователността на главния иск.

Не представя доказателства. Прави доказателствени искания. Иска присъждането на разноски по производството, включително и юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК.

В.ският ОС, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявените искове са с правно основание по чл. 226,ал.1 КЗ/отм./, вр. чл. 45 ЗЗД, вр. чл.86 ЗЗД.

Съгласно действащата разпоредба към датата на пътния инцидент -07.01.2015г., а именно разпоредбата на чл. 226. (1) от КЗ/отм.,ДВ бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г./ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. Следователно, увреденият от ПТП разполага с прекия иск по чл.226,ал.1 от КЗ/отм./ срещу причинителят на вредите и неговият застраховател за заплащане на обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди непосредствено срещу застрахователя по задължителна застраховка "гражданска отговорност".

Основателността на прекия иск предполага установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса на следните факти: 1/. настъпилото ПТП и неговия механизъм, 2. / противоправното поведение на виновния водач, 3. / претърпените неимуществени и имуществени вреди и 4. / наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП, 5. / ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на причинИ. произшествието водач. Вината съгласно установената с нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД законова презумпция се предполага.

Между страните не е спорно, че в предходно съдебно производство по гр. д. №85888/2017г. на СРС, II ГО, 168 състав, ищецът В. И. е претендирал от ответното застрахователно дружество неимуществени вреди в размер на 1 000 лв., предявен частичен иск от общия размер от 200 000 лв., от настъпило на 07.01.2015 г. застрахователно събитие – ПТП на територията на РГ, ведно със законната лихва от датата на ПТП. С приложеното по делото Решение №1736/04.01.2019 г. на СРС, II ГО, 168 състав, по гр. дело №85888/2017г. СРС е отхвърлил предявения частичен иск от ищеца В. М. И. против ответника ЗК „Лев Ине“ АД иск по чл. 226, ал. 1 КЗ /от./ за заплащане на сумата 1000 лева, частичен иск от 200000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания от травматично увреждане на здравето от настъпило на 07.01.2015 г. застрахователно събитие - ПТП, съставляващо застрахователен риск, ведно със законната лихва от датата на ПТП-то до окончателното плащане на обезщетението като неоснователен. Така постановеното решение на СРС е обжалвано от ищеца В. И. пред СГС. Установява се от приложеното Решение от 13.09.2022 г. на СГС, Г.О., III-В състав, по в.гр.д. № 3925/2019 г., че СГС е отменил първоинстанционното решение № 1736 от 04.01.2019 год., постановено

по гр.дело № 85888/2017 г. на СРС, II Г.О., 168 състав и е уважил изцяло предявеният частичен иск, като е осъдил ответника ЗК“ ЛИ“ АД, да заплати на ищеца В. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр.С., ул.“Витиня“ № 5, на основание чл.226, ал.1 от КЗ/отм./, сумата от 1000 лв./хиляда лева/, /представляваща частична искова претенция/, предявен като частичен иск от обща претенция в размер на сумата от 200000 лв./ двеста хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди при ПТП, настъпило на 07.01.2015 г. в Р.Гърция, ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от 07.01.2015 г. до окончателното изплащане на вземането . Решението, като необжалваемо, е влязло в законна сила на 13.09.2022г.

Следователно при тези данни, настоящият състав констатира, че настоящият иск е предявен между същите страни, на същото основание също като частичен - за горница, над уважения с влязлото в сила решение иск за неимуществени вреди от същото ПТП, настъпило на 07.01.2015 г. в Р.Гърция.

Съгласно приетото в ТР № 3/22.04.2019 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на ОСГТК на ВКС, че решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо само относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право; че при уважаване на частичния иск обективните предели на силата на пресъдено нещо /СПН/ обхващат основанието на иска, индивидуализирано посредством правопораждащите факти /юридическите факти, от които правоотношението произтича/, страните по материалното правоотношение и съдържанието му до признатия размер на спорното субективно материално право.

Предвид влязлото в сила решение на СГС, с който е уважен първия частичен иск и обвързващо страните и съда със СПН, с доклада по делото настоящият състав е приел за ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства: 1) че на 07.01.2015 г., около 22:00 часа, в РГ, на шосе ЛП, е настъпило ПТП между МПС, товарен автомобил, с рег. № СА 4011 ХН, собственост на „АТЕ“ ООД, управлявано от В. М. И. и МПС, влекач, с рег. № Е 6422 ВН, с ремарке с рег. № Е 4264 ЕА, собственост на „Б“ ООД, с водач СПГ; 2) че поведението на СПГ - водач на МПС, влекач, с рег. № Е 6422 ВН, с ремарке с рег. № Е 4264 ЕА, собственост на „Б“ ООД е било виновно и противоправно; 3) че не е налице съпричиняване от страна на В. М. И.; 4) че СПГ, попада в кръга на лицата, чиято отговорност за причинени вследствие на ПТП вреди, се покрива от застраховката „Гражданска отговорност“, сключена със „Застрахователна компания ЛИ“ АД; 5) че в следствие на ПТП-то В. М. И. е получил телесни увреждания; 6) че на 18.08.2016 г. от името на пострадалия е подадена молба с вх. № 7968, по описа на „ЗК Лев Ине“ АД, с която е претендирано изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на процесното ПТП.

Съдът приема, че след като страните са обвързани със сила на пресъдено нещо с решението по първия частичен иск / с Решение от 13.09.2022 г. на СГС, Г.О., III-В състав, по в.гр.д. № 3925/2019 г./, която се разпростира върху фактите, от които произтичат неимуществените вреди, то всички възражения, наведени от ответника с ОИМ, относно съществуването на претендираното право, по основанието на вземането на ищеца и правната квалификация, включително възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, което е било разгледано в процеса по първоначално предявения частичен иск, са преклудирани и е недопустимо да бъдат обсъждани отново в настоящия процес.

Съгласно приетото заключение на СМЕ, изготвена от д-р Р. А. - съдебен лекар, което съдът кредитира, като обективно се установява, че вследствие на процесното ПТП ищецът е получил следните увреждания: 1. Закрита черепно мозъчна травма изразяваща се в

кръвоизлив под меките мозъчни обвивки и мозъчна контузия; 2. Гръдна травма изразяваща се в навлизане на въздух в дясна гръдна кухина и двустранна белодробна контузия; 3. открито счупване на дясна бедрена кост; 4. открито счупване на двете десни пищялни кости в далечната им трета /двуглезенно счупване/; 5. открито счупване на двете леви пищялни кости; 6. мекотъкнна травма на лицето в ляво /оток и кръвонасядания/; 7. кръвонасядания на коремната стена; 8. пареза на шести черепно мозъчен нерв - абдуцens /отвеждащ нерв - чисто моторен двигателен нерв инервира външния прав мускул. Пояснява, че парализата на 6-ти нерв [n.abducens] е по-често придобито състояние, който извърта очната ябълка навън. Клиничната картина на заболяването включва диплопия (двойно виждане), болка и отклоняване на очната ябълка навътре. Някои пациенти могат да извъртат леко глава встрани, за да облекчат симптомите на двойно виждане. Лечението на парализата на 6-ти нерв може да бъде консервативно или хирургично. Парализата на 6-ти нерв, след адекватно лечение, обикновено преминава в рамките на 6 месеца. Видно от заключението, оздравителния процес при ищеца е завършил и не може да се твърди, че същият за в бъдеще ще търпи болка. След преглед на ищеца, вещото лице е констатирало, че са налични оперативни ръбци в областта на гръдния кош, дясно бедро и дясна подберица, които определя като козметичен дефект в областта на долните крайници, но същите не променят в значителна степен външния вид на ищеца.

При разпита в открито съдебно заседание вещото лице е пояснило още, че: При ищеца мускулатурата на двата крака е развита нормално. Не е установил ограничение в движенията, които да имат сериозна практическа стойност. При ищеца се наблюдава накуцване с десния крак, като изразява мнение, че състоянието му позволявало дори да тича. Няма деформации, които да променят външния му вид. Констатирало е, че ищецът се движи се без очила и същият заявил, че вижда.

По делото е прието заключението на назначената СМЕ, изготвена от Д-р И. К. - ортопед – травматолог, което съда възприема, като компетентно изготвено и обосновано. Заключението е изготвено от вещото лице след преглед на ищеца и съобразно приложените медицински доказателства. Видно от заключението, вещото лице е констатирало, че вследствие на настъпилото на 07.01.2015 г. ПТП ищецът е получил множествени травматични увреждания: разкъсно-контужни рани по главата и лецето, субарахноидален кръвоизлив, закрито черепно-мозъчна травма, увреждане на ляво око, счупване на шиен прешлен С7, пневмоторакс с нараняване на белите дробове и коремна стена, счупване на дясна бедрена кост, на дясна и лява подбедрица и счупване на десния глезен. От момента на злополуката и приемането на ищеца в УМБАЛСМ „П.“ са провеждани реанимационни мероприятия.

През периода 26.01.2015г до 27.03.2015г ищецът е претърпял множество оперативни интервенции на долните крайници, изразяващи се в кръвни репозиции с метална остеосинтеза със застопоряващи импланти. Десния глезен е опериран по Вебер с метална остеосинтеза с плака, винтове и К игли. Общо уврежданията получени при претърпяното ПТП, вещото лице обобщава, като съчетана множествена травма - глава, шия, гърди, корем, долни крайници. Посочва, че по отношение на уврежданията - интракраниалния кръвоизлив и обездвижване на шията с шиина яка на Шанц е проведено консервативно лечение, а останалите счупвания са лекувани оперативно с кръвна репозиция и метална остеосинтеза, като преди това са били поставени външни фиксатори. Гръдната травма изразяваща се в настъпИ.т пневмоторакс е лекувана с хирургическа интервенция - торакотомия и поставяне на аспирационен дренаж с цел разгъване на колабиралия бял дроб.

Съгласно заключението ищецът е претърпял различни по интензитет и характер болки, като в началото на периода са били по-силни и постепенно отслабващи и затихващи, поради провежданото лечение включващо и обезболяващи средства. Посочва, че с оглед

естеството на получените увреждания, ищецът е изпитвал затруднения - самостоятелна походка и обслужване за период от около 3 до 6 месеца.

Видно от заключението, вещото лице е констатирало, че при ищеца са налице белези на двете подбедрици от охлузвания и наранявания, множествено оперативни цикатрикси на долните крайници зарастнали първично, и белег от проведената торакотомия също зарастнал първично.

При извършения прегледа вещото лице е установило, че ищецът накуцва с дясното ходило, като същото е във Варус (завъртяно на вътре с натоварване на латералния външен ръб на ходилото). В момента пострадалият не изпитвал затруднения в бита, има самостоятелна походка, възстановена трудоспособност.

Експертът е дал заключение, че посочените увреждания при ищеца са довели до трайно ограничение на движенията на долните крайници, болки и страдания.

От заключението на приетата СМЕ, изготвена от Д-р Б. М. В. – офталмолог се установява, че при процесното ПТП ищецът получил очни увреди, лекувани оперативно с две очни операции - 27.05.2015г и на 17.06.2015г, характеризиращи се с голям обем и сложност. Посочва поставената диагноза-Парализа на 6-ти черепномозъчен нерв. Състояние след оперативно лечение на страбизъм. От данните по делото и преглед на ищеца вещото лице е дало заключение, че вследствие на получените травми при ищеца е настъпила загуба на стерео зрение. Състоянието се дължало на парализа на левият отвеждащ нерв. Пояснил е, че това е черепно мозъчен нерв който инервира само външния прав мускул, има дълъг ход и най-вероятно е увреден вследствие повишеното вътречерепно налягане по време на интензивното лечение. Определя състоянието като необратимо и води до двойно виждане при което образните са откръстосани. Пациенти в такова състояние не могат да се ориентират в пространството когато гледат с двете очи. Констатирал е, че функционалното състояние на двете очи при ищеца е запазено. При поглед напред ищецът няма двойно виждане. Поради тежестта на увредата все пак при поглед на ляво има диплопия (все пак не е постигнат пълен обем на възстановяване, а и едва ли е възможно да се постигне такова.) Посочва, че при ищеца са останали дефицити във функцията (загуба на стерео зрение, диплопия при поглед в ляво). При ищеца не се наблюдават видими белези вследствие оперативната интервенция.

От показанията на свидетелката Габриела Въткова Стойчева-Георгиева - майка на ищеца се установява, че видяла ищеца в болницата в С., който бил в тежко-безпомощно състояние с множество тежки увреждания. Свидетелката и бащата на ищеца полагали непосредствени грижи за него в болницата. Транспортирали ищеца с частна линейка до България, настанили го в болница-П., където му се направи операция на краката. За лечение на установената парализа на окото ищецът претърпял две операции. През този период ищецът не можел да се обслужва. Свидетелката продължила да полага грижи за ищеца по отношение на личната хигиена, извеждали го с инвалидна количка на разходка. Посочва, че 6 месеца след инцидента ищецът започнал да се движи с патерици. Психическото възстановяване при ищеца продължило около една година. Посочва, че нямал спомен от катастрофата. Все още имал болки в краката. Вследствие на уврежданията търпял ограничения и затруднения - не може да извършва тежка физическа работа, имал затруднения при клякане, заради увреждането на окото не може да се навежда. От извършените операции останали видими белези по дължината на краката. Имал деформация на глезена. Имал накуцваща походка, различна от нормалната. Останали трайни изменения и в окото. Посочва, че когато шофира окото му ставало червено, при повече виждане.

Спорен в случая е въпросът за размера на неимуществените вреди. Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в ППВС № 4/1968 г., при определяне на размера на неимуществените вреди следва да се вземат предвид всички обстоятелства, обуславящи тези вреди и то не само чрез посочването им, но и при отчитане на тяхното значение за размера на вредите.

Съгласно съдебната практика размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства, при телесните увреждания, са характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

В конкретния случай, на преценка от настоящия съд подлежи размера на действително претърпените от ищеца вреди, които подлежат на обезщетяване, като принципно съдът не е обвързан от размера на определената с Решение от 13.09.2022 г. на СГС, Г.О., III-В състав, по в.гр.д. № 3925/2019 обезвреда.

В резултат на получените множество увреждания от процесното ПТП ищецът е търпял интензивни болки и страдания за период около 6 месеца, съгласно становището на вещото лице ортопед, а възстановяването му е протекло в рамките на около една година. Съгласно приетите по делото 3 бр. СМЕ и писмените доказателства/медицинска документация/ вследствие на инцидента е получил следните телесни увреждания: 1. Закрита черепно мозъчна травма изразяваща се в кръвоизлив под меките мозъчни обвивки и мозъчна контузия; 2. Гръдна травма изразяваща се в навлизане на въздух в дясна гръдна кухина и двустранна белодробна контузия; 3. открито счупване на дясна бедрена кост; 4. открито счупване на двете десни пищялни кости в далечната им трета /двуглезенно счупване/; 5. открито счупване на двете леви пищялни кости; 6. мекотъканна травма на лицето в ляво /оток и кръвонасядания/; 7. кръвонасядания на коремната стена; 8. пареза на шести черепно мозъчен нерв. Извода е, че заявените с исковата молба увреждания са доказани в процеса.

Като трайно увреждане при ищеца се установи неизлекуваната пареза на шести черепно мозъчен нерв. Вземайки предвид заключенията на СМЕ на вещото лице офталмолог и на съдебният лекар настоящият състав приема, че заявеното от ищеца с ИМ „двойно виждане“ не представлява самостоятелно трайно увреждане, а същото е проявление на клиничната картина на очното увреждане - пареза на шести черепно мозъчен нерв. Съгласно заключението на д-рБ.М. – офталмолог действително парезата на шести черепно мозъчен не е излекувана, поради което при ищеца е налично диплопия /т.н.двойно виждане/. Към момента при ищеца не е постигнато пълно възстановяване от това увреждания, като бъдещите прогнози са песимистични.

Вещите лица – д-рА. и д-рК. са установили трайни белези върху крайниците на ищеца от извършените оперативни интервенции, които д-р А. определя като козметичен дефект, непроменящ значително външния вид. Следва да се отбележи, че по делото няма доказателства установяващи, че тези белези се отразяват по някакъв начин негативно на ищеца.

Съгласно заключението на вещото лице Д-р К.-ортопед, при ищеца има накуцваща походка, дължаща се на завъртяно на вътре ходило, при което се натоварва на латералния външен ръб на ходилото. Накуцващата походка е вследствие на уврежданията на долните крайници, като ищеца е възстановен от травмите на долните крайници, не изпитвал затруднения в бита, има самостоятелна походка, възстановена трудоспособност. При тези данни за възстановяването на ищеца от травмите на долните крайници, съдът не счита за доказано твърдяното трайно увреждане.

От данните по делото не се установиха други трайни увреждания при ищеца.

Безспорно е, а и житейски логично, че при тези множество тежки увреждания, ищецът е търпял интензивни болки и страдания около 6 месеца, бил е безпомощен и обгрижван от родителите си. Свидетелската Г.Георгиева-майка на ищеца полагала непосредствени грижи за пострадалия, посочва че през възстановителния период ползвал помощни средства за обслужване и придвижване, както и че изпитвал редица битови и социални ограничения.

Настоящият състав намира, че при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, включително и с оглед на заключенията на вещите лица по приетите съдебно-медицински експертизи и съобразно посочените по -горе критерии, справедливо обезщетение за репарирание на неимуществените вреди от така получените травматични увреждания на 07.01.2015г. от процесното ПТП е в общ размер на 70000 лв./седемдесет хиляди лева/. При това положение, предвид обстоятелството, че с Решение от 13.09.2022 г. на СГС, Г.О., III-В състав, по в.гр.д. № 3925/2019г., ответникът е осъден да заплати на ищеца сумата от 1000 лева /хиляда лева/, предявеният частичен иск следва да се уважи за сумата в размер от 69 000 лева /шестдесет и девет хиляди лева/, като в останалия размер до предявените 99000 лева/деветдесет и девет хиляди лева/, частичен иск от сумата от 200 000лв./двеста хиляди лева/, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

За да определи обезщетение за неимуществени вреди в общ размер на сумата от 70000 лв. настоящият състав съобрази следното: От приложеното Решение от 13.09.2022 г. на СГС, Г.О., III-В състав, по в.гр.д. № 3925/2019г. и исковата молба, настоящият състав констатира, че предмет на делата по двата частични иска ищецът В. И. е заявил за обезщетяване претърпени неимуществени вреди от индентични телесни увреждания, включително заявени бъдещи вреди, посочени в ИМ като трайни увреждания. От приетите по настоящото дело съдебномедицински експертизи, като трайни увреждания при ищеца са констатирани - парализа на левият отвеждащ нерв, което увреждане се проявява с раздвоено виждане с дясно око, което състояние се дължи на и съпътства това заболяване, а не е отделно увреждане, белези по тялото на пострадалия от извършените оперативни интервенции, които вещото лице д-р Р. А. определя като козметични.

Видно от мотивната част на цитираното решение, СГС е определил на ищеца обезщетение за претърпените неимуществени вреди от процесното ПТП в общ размер на 70 000 лева., като е взел предвид вида и характера на следните уврежданията: многотъканни увреждания на главата, лицето, тялото и крайниците – черепномозъчна травма, шийна травма, открито диафизарно счупване на дясна бедрена кост, многофрагментно двуглезенно счупване на костите на дясна подбедрица, счупване на голямопищялна кост на лява подбедрица, травма на лицето/, периодът на лечение на причинените контузии и настъпилите от тях последици за здравето на ищеца, продължителността на понесените във връзка с уврежданията болки и интензивността им, начинът на причиняване на телесните увреждания и стреса, възрастта на пострадалия, както и обстоятелството, че като последица от травмата на лицето е изявена и парализа на 6-ти нерв, която е с постоянен характер, наличие на персистиращи, добре видими белези в областта на дясната половина на гръден кош/ от торакоцентеза/, десен долен крайник и лява подбедрица. СГС е взел предвид и обстоятелството, че белезите са добре видими и са за цял живот, като с времето нямало да изчезнат. Приел е като траен и постоянен дефект и установеното изразено хлътване на ниво дистална- прено-странична част на дясно бедро, което е резултат от травмата от увреждането на бедрената мускулатура. Също и белезите на дясно бедро и подбедрица обективно загрозявали тази част от тялото. Видно е че определеното общо обезщетение от СГС обхваща всички вреди, включително и бъдещи. При това положение и доколкото в настоящият процес не са заявени нови факти свързани с усложняване на здравословното състояние на ищеца, напр. незааявени по първия частичен иск бъдещи вреди от настъпили трайни увреждания или вреди от ексцес, то

настоящият състав няма основание да определи различно по размер обезщетение за неимуществени вреди от това определено от СГС, съгласно Решение от 13.09.2022 г. на СГС, Г.О., III-В състав, по в.гр.д. № 3925/2019г.

Въпреки че силата на пресъдено нещо на решението по първия частичен иск не се разпростира върху размера на паричното обезщетение за неимуществени вреди, но при така установените едни и същи обстоятелства по двата частични иска, то настоящият съд следва да определи същия общ размер на обезщетението, който е бил определен и при първия частичен иск, в противен случай критерият за справедливост ще бъде нарушен. / В този смисъл са дадените разяснения на ВКС в Решение № 65 от 31.05.2022 г. на ВКС по гр. д. № 3185/2021 г., I г. о., ГК/.

По предявения иск за законната лихва с правно основание чл. 86 от ЗЗД:

Предвид частичната основателност на главната претенция, основателен е и акцесорния иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва, считано от дата на ПТП-07.01.2015г.

Съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случая функционалната обусловеност на гаранционно-обезпечителната отговорност на застрахователя по застраховка Гражданска отговорност от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие, за която е приложима разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, предвиждаща законната лихва върху обезщетението да бъде начислена от датата на увреждането, и разпоредбите на чл. 223, ал. 2 от КЗ (отм.) налагат извода, че в обема на отговорността на застрахователя се включват и лихвите за забава, считано от дата на увреждането, като в конкретния случай законната лихва следва да се присъди от 07.01.2015г. – датата на увреждането на ищеца.

Настоящият състав намира за неоснователни доводите на ответника за погасяване по давност на претенцията по чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.).

Съгласно чл. 197 от КЗ (отм.), правата по застрахователния договор се погасяват с тригодишна давност считано от датата на настъпване на застрахователното събитие, а при застраховки "Живот" и "Злополука" и при застраховки "Гражданска отговорност" по т. 10 - 13 на раздел II, буква "А" от приложение № 1 - с петгодишна давност от датата на настъпване на събитието.

Исковата молба първоначално е постъпила в СГС на 02.01.2020 г., когато е образувано гр.д.№40/2020г. по описа на СГС, I ГО, 11 състав.

В настоящият случай давността по отношение на предявените вземания е започнала да тече от датата на увреждането на ищеца при процесното ПТП, а именно от 07.01.2015г. Поради това към датата на предявяване на исковата молба – 02.01.2020 г., не е изтекъл 5-годишен период от време, който да е произвел погасителен ефект по отношение субективното материално право на ищеца, поради което в възражението на ответника е неоснователно.

По разноските:

Право на разноски имат и двете страни, като съгласно чл. 78 ГПК разноските се присъждат съразмерно на уважената/отхвърлена част на иска.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски, съразмерно уважената част на иска, възлизащи на 418,18лв.-депозити за вещи лица.

На основание чл. 38 от Закона за адвокатурата на Адвокатско дружество "ГП" с Булстат ***, с адрес: гр. С., район **, ул. ** №**, офис 2А, представлявано от адвокат С. Е. С.- управител, като пълномощник на ищеца, следва да се определи възнаграждение по чл. 7, ал. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения за осъществяването на безплатна адвокатска помощ по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и договор за правна защита и съдействие от 11.05.2023г., съобразно уважената част на исковата претенция, което възнаграждение определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2000 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е в размер на 6170 лева. Адвокатско дружество "ГП" е регистрирано по ДДС, видно от приложеното удостоверение за регистрация на МФ-НАП от 01.06.2015г., поради което и на основание §2а от Наредба № 1 от 09.07.2004г. върху така определеното възнаграждение следва да се начисли данък добавена стойност възлизащ на 1234лв.

Предвид гореизложеното на Адвокатско дружество "ГП" с Булстат ***, с адрес: гр. С., район **, ул. ** №**, офис 2А, представлявано от адвокат С. Е. С.- управител на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, се следва присъждане на адвокатско възнаграждение в общ размер на 7404 лв. с включено ДДС, съразмерно на уважената част от иска.

Ответната по делото страна ЗК„ЛИ”АД има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от иска. Ответникът е направил разноски в размер на 200 лв. за депозит за СМЕ, като съдът определя и юрисконскултско възнаграждение в размер на 540 лв., определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Внесеният от ответника депозит в размер на 400лв. за САТЕ не следва да се вземе предвид, т.к. не е усвоен поради заличаването на САТЕ с определение от 28.03.2023г. на ВОС, постановено по настоящото дело.

При това положение ответникът е направил общо разноски в размер на 740 лв., от която сума ищецът ще следва да бъде осъден да заплати на ответника на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК разноски в размер на 224.24 лв., съобразно на отхвърлената част от иска /30 000 лв./.

При този изход на делото ответното застрахователно дружество следва да заплати по сметката на ОС-В. държавна такса в размер на 2760 лв., на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Мотивиран от горното, В.ски ОС

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК“ЛИ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., р-н **, бул."СШ" № ***, да заплати на В. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр.В., ул.** №9, на основание чл.226, ал.1 от КЗ/отм./, сумата от 69 000 лв./шестдесет и девет хиляди лева/ представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие на получените телесни увреждания при ПТП настъпило на 07.01.2015 г. в Р.Гърция, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 07.01.2015 г. до окончателното издължаване на сумата, като отхвърля иска за разликата до предявения размер от 99000лв./деветдесет и девет хиляди лева/, предявен като частичен иск от обща претенция в размер на сумата от 200000 лв./двеста хиляди лева/, като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗК“ЛИ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., р-н **, бул."СШ" № *** да заплати на Адвокатско дружество "ГП" с Булстат ***, с адрес: гр. С., район **, ул. ** №**, офис 2А, представлявано от адвокат С. Е. С.- управител на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, вр. с чл. 7, ал. 2, от Наредба № 1/09.07.2000 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата в размер на 7404 лв. /седем хиляди четиристотин и четири лева/ с включено ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна адвокатска помощ по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА В. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр.В., ул.** №9, Област В., да заплати на ЗК“ЛИ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., р-н **, бул."СШ" № *** сумата в размер на 224.24 лв., разноси по делото съразмерно на отхвърлената част от предявения иск, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

ОСЪЖДА ЗК“ЛИ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., р-н **, бул."СШ" № *** да заплати по сметка на ОС-В., на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата 2760 лв. – държавна такса, съобразно уважения размер на иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд-С. с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването на препис от същото на страните.

Съдия при ОС – В.: _____